

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 74.

Vydána dne 31. prosince 1935.

Obsah: (249.—253.) 249. Nařízení o úlevách při splácení některých dlouhodobých pohledávek. — 250. Nařízení o úlevách při splácení pohledávek za zemědělci. — 251. Nařízení o úlevách při splácení pohledávek za nezaměstnanými a o některých opatřeních v řízení exekučním a konkursním proti nezaměstnaným. — 252. Vyhláška, kterou se stanoví podmínky a míra náhrad a odměn při zápůjčkách (úvěrech). — 253. Vyhláška, kterou se uvádí v prozatímní platnost dodatková dohoda k obchodní smlouvě mezi republikou Československou a Hospodářskou Unií belgo-lucemburskou ze dne 28. prosince 1925, sjednaná v Praze dne 4. prosince 1935.

249.

Vládní nařízení

ze dne 21. prosince 1935

o úlevách při splácení některých dlouhodobých pohledávek.

Vláda republiky Československé nařizuje podle čl. I zákona ze dne 21. června 1934, č. 109 Sb. z. a n., o mimořádné moci nařizovací, prodloužené zákonem ze dne 26. června 1935, č. 131 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) Dlužník pohledávky, která má být splacena pravidelnými splátkami v době delší než deset let, není, počínaje 1. lednem 1936, zavázán platiti věřiteli na úroku a úmoru více než splátku (anuitu) rovnající se úroku z původní jistiny pohledávky podle sazby, která je dne 1. ledna 1936 podle právních předpisů pro tuto pohledávku nejvýše přípustná, zvýšené o $\frac{3}{4}\%$ původní jistiny; je-li smluvená úroková sazba nižší, rovná se splátka úroku z původní jistiny pohledávky podle sazby smluvené, zvýšené o $\frac{3}{4}\%$ původní jistiny. Z této splátky jest vyúčtovati na úrok tolik, kolik vychází podle rozhodné úrokové sazby z nesplaceného zbytku pohledávky, a ostatek na splacení jistiny.

(2) Ustanovení předcházejícího odstavce se vztahuje:

1. na pohledávky, jichž dlužníkem je okres nebo obec, kterým pro rozpočtový rok 1935 byl poskytnut příspěvek podle § 11, odst. 2

a 5 zákona ze dne 15. června 1927, č. 77 Sb. z. a n., o nové úpravě finančního hospodářství svazků územní samosprávy, ve znění zákona ze dne 27. listopadu 1930, č. 169 Sb. z. a n.; po 31. prosinci 1937 však jen tehdy, došlo-li u takového okresu nebo obce k úpravě dluhu podle čl. III zákona ze dne 9. dubna 1935, č. 69 Sb. z. a n., o finančních opatřeních v oboru územní samosprávy;

2. na pohledávky zajištěné zástavním právem zapsaným ve veřejných knihách, jichž dlužníkem jest:

a) obecně prospěšné stavební sdružení;

b) vlastník domu, v kterém dne 1. ledna 1936 alespoň jedna čtvrtina nájemních předmětů je podrobena ustanovením zákona o ochraně nájemníků;

3. na pohledávky zaručené státním bytovým fondem nebo státem podle zákona ze dne 23. května 1919, č. 281 Sb. z. a n., o státní podpoře stavebního ruchu, nebo podle zákona ze dne 6. února 1920, č. 92 Sb. z. a n., kterým se povoluje další státní podpora stavebního ruchu, nebo podle zákonů o stavebním ruchu ze dne 11. března 1921, č. 100 Sb. z. a n., ze dne 27. ledna 1922, č. 45 Sb. z. a n., ze dne 25. ledna 1923, č. 35 Sb. z. a n., ze dne 7. března 1924, č. 58 Sb. z. a n., ze dne 7. dubna 1927, č. 44 Sb. z. a n., ze dne 28. března 1928, č. 43 Sb. z. a n., a ze dne 10. dubna 1930, č. 45 Sb. z. a n.;

4. na pohledávky, zajištěné v zákonné jistotě zástavním právem zapsaným ve veřejných knihách na domech, sloužících převážně účelům bytovým, nebo na domcích rodinných

(§ 5, odst. 1 vládního nařízení ze dne 28. května 1930, č. 66 Sb. z. a n.), jestliže původní jistina pohledávky nepřesahuje, jde-li o dům, 500.000 Kč, a jde-li o rodinný domek, 200.000 Kč, předpokládajíc v obou případech, že se stavbou bylo započato v roce 1927 nebo později.

§ 2.

(1) Jinaká ustanovení platná mezi stranami o pohledávce, zejména ustanovení o době splácení a o výpovědi, jakož i ustanovení o nižších splátkách na pohledávku zůstávají předpisem § 1 nedotčena.

(2) Nedotčena zůstává také povinnost dlužníka zaplatiti dlužné úroky, útraty a jiné příslušenství pohledávky, které se staly splatnými do 31. prosince 1935, jakož i do té doby splatné splátky na jistinu pohledávky.

§ 3.

Ustanovení § 1 neplatí o pohledávkách:

1. které proti dlužníku vznikly po 31. prosinci 1934;
2. z emisních zápůjček.

§ 4.

Právo na úlevu podle § 1 přísluší dlužníku jen tehdy, oznámí-li věřiteli do 30. června 1936 doporučeným nebo na potvrzení daným dopisem, že hodlá úlevy užít; lhůta je zachována, bylo-li oznámení do uvedeného dne podáno na poštu k dopravě. Zmeškání lhůty má za následek ztrátu práva.

§ 5.

Zaplatil-li dlužník, který má právo na úlevu, na splátky dospívající v době mezi 1. lednem a 30. červnem 1936 více, než by podle § 1 byl zavázán, vyúčtuje se přeplatek jako bezúročná záloha na příští splátky.

§ 6.

Dlužník, který má právo na úlevu, může se domáhati na věřiteli, aby mu bez zbytečného odkladu vydal osvědčení o nové úpravě splácení pohledávky, udávající alespoň výši jistiny pohledávky k 1. lednu 1936 a zadržovaných platů (§ 2, odst. 2), dále výši jednotlivé splátky (anuity) a v případě § 5 výši přeplatku.

§ 7.

(1) Smluvní ustanovení, kterými se dlužník předem vzdává práva na úlevu, jsou neplatná.

(2) Uplatnil-li dlužník právo na úlevu, může se ho, počínajíc 1. červencem 1937, vzdáti, ale jen písemným prohlášením.

§ 8.

Ustanovení tohoto nařízení o dlužníku platí stejně o státu, co se týká zápůjček zaručených podle zákonů č. 281/1919 Sb. z. a n., č. 92/1920 Sb. z. a n., č. 100/1921 Sb. z. a n., č. 45/1922 Sb. z. a n., č. 35/1923 Sb. z. a n. a č. 58/1924 Sb. z. a n., při kterých je stát zavázán zapravovati věřiteli celou anuitu (úrok a úmor) a jiné v dlužním úpise o zaručené zápůjčce vymíněné platy; právo na úlevu přísluší však státu i bez oznámení předepsaného v § 4.

§ 9.

(1) Právní jednání, listiny, jakož i knihovni podání a zápisy, kterými se podle tohoto nařízení upravují právní poměry mezi věřitelem a dlužníkem, jsou osvobozeny od kolků a poplatků. Osvobození v stejném rozsahu platí také, prodlužuje-li věřitel dlužníku úmorovou dobu pohledávky, o které byla svého času vydána listina, podle níž má tato pohledávka býti splacena pravidelnými splátkami v době delší než deset let, i když nejde o dlužníka uvedeného v § 1, odst. 2, byla-li úmluva o tom uzavřena do 31. prosince 1936.

(2) Ustanovení předcházejícího odstavce se nevztahuje na směnky a na soudní řízení, vyjímajíc řízení knihovni.

§ 10.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1936; provedou je ministři spravedlnosti, financí, vnitra a sociální péče v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Černý v. r.	Dr. Zadina v. r.
Dr. Trapl v. r.	Machník v. r.
Dr. Krčmář v. r.	Nečas v. r.
Dr. Dérer v. r.	Dr. Czech v. r.
Najman v. r.	Dr. Franke v. r.
Bechyně v. r.	Dr. Šrámek v. r.
Dostálek v. r.	Dr. Spina v. r.